

Stk. 2. Nævnet kan tillade en tredjemand eller offentlig myndighed, for hvem sagen har en væsentlig betydning, at indtræde i sagen til fordel for klageren eller den indklagede ordregiver.

Stk. 3. Senest samtidig med at en klage indbringes for nævnet, skal klageren skriftligt underrette ordregiveren om den påståede overtrædelse og om, at klagen indbringes for nævnet.

§ 5. Sagen forberedes ved udveksling af skriftlige indlæg og forhandles derefter mundtligt, medmindre formanden bestemmer andet.

Stk. 2. Klagenævnet kan kræve alle oplysninger, der findes nødvendige for dets virksomhed eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af nævnets kompetence.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden og de nærmere regler for nævnets virksomhed, herunder sagsbehandling og gebyr for indgivelse af klage og offentliggørelse af afgørelser.

§ 6. Klagenævnet kan afvise en sag eller afgøre den i realiteten helt eller delvis, herunder annullere ulovlige beslutninger eller pålægge ordregiveren at lovliggøre udbudsforretningen.

Stk. 2. En klage har kun opsættende virkning, i det omfang dette er fastsat i lovgivningen. Hvor særlige grunde taler derfor, kan nævnet eller formanden på nævnets vegne dog tillægge klagen opsættende virkning.

Stk. 3. Nævnet kan i tilfælde, hvor en klager får helt eller delvis medhold i en for nævnet indbragt klage, efter påstand pålægge ordregiveren at yde klageren en erstatning for tab, der er lidt som følge af overtrædelse af regler nævnt i § 1, stk. 1.

§ 7. I tilfælde, hvor en klager får helt eller delvis medhold i en for Klagenævnet indbragt klage, kan nævnet pålægge ordregiveren at godtgøre klageren de sagsomkostninger, denne har afholdt i forbindelse med klagesagen.

§ 8. Klagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klagenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er nævnets afgørelse endelig. Klagenævnets afgørelse om afvisning af sager som nævnt i § 3, stk. 2, kan dog ikke indbringes for domstolene.

Særlige bestemmelser vedrørende ordregivere efter Rådets direktiv 93/38/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

§ 9. Uanset §§ 3 og 11 kan enhver, der har eller har haft interesse i at få tildelt en kontrakt, der er omfattet af Rådets direktiv 93/38/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, og som mener, at en ordregiver har overtrådt disse regler, anmode om, at forholdet undersøges i den særlige forligsprocedure i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/13/EØF.

Stk. 2. Anmodning om undersøgelse fremsættes skriftligt over for Europa-Kommissionen eller Konkurrencestyrelsen, dog for bygge- og anlægskontrakter over for By- og Boligministeriet.

§ 10. En ordregiver er erstatningsansvarlig over for en virksomhed, såfremt virksomheden kan godtgøre, at ordregiveren har overtrådt regler i Rådets direktiv 93/38/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, og at en reel mulighed for virksomheden for at få tildelt ordren er forspildt som følge af overtrædelsen.

§ 11. Sager som nævnt i § 1, stk. 1, mod ordregivere, der udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning efter eller indvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, anlægges ved Sø- og Handelsretten og behandles som hastesager. For sådanne sager betales alene 500 kr. i retsafgift.

Stk. 2. I sager mod en ordregiver som nævnt i stk. 1 kan der alene træffes afgørelse om annullering af ulovlige beslutninger, midlertidig afbrydelse af en udbudsprocedure eller om, at ordregiver skal lovliggøre udbudsforretningen, såfremt der er tale om en handling, der er undergivet offentlig påtale, og som kan medføre højere straf end bøde, eller såfremt sagen behandles efter retsplejelovens § 727, stk. 2 og 3. Påstand om en sådan afgørelse kan derimod ikke tages under pådømmelse, når der er tale om en overtrædelse, der alene er underlagt privat påtale.